

**ÚŽASNÉ PRÍBEHY
O. HENRYHO**

**ZABUDNUTÉ
KNIHY**

ZABUDNUTÉ
KNIHY

Úžasné príbehy O.Henryho

Kniha vznikla v spolupráci so žiakmi 4.C, ZŠ Ostredková, Bratislava

Ďakujeme pani učiteľke Jane Haberlandovej a pani vychovávateľke Viere Křečkovej za odvedenie výnimočnej práce na tomto projekte.

O. Henry,

Úžasné príbehy O. Henryho

Vydavateľstvo Zabudnuté Knihy, Bratislava

www.zabudnuteknihy.eu

Z anglických originálov zozbieral a preložil Igor Čonka.

Táto kniha ani žiadna jej časť nesmie byť reproduková-
ná a šírená v papierovej, elektronickej alebo inej podobe
bez predchádzajúceho písomného súhlasu vydavateľa.

Translation © 2019 Igor Čonka

Cover © 2019 Pavol Petráš

Illustrations © Štefan Boroš, Michaela Brezinová,

Emma Čonková, Anna Hrapková, Liliana Kinderová,

Karolína Klímová, Laura Kopernická,

Karolína Kopernická, Ema Kružliaková,

Diana Ladzianska, Petra Moravčíková, Alex Petko,

Kristína Slančíková, Alexandra Sopoci, Lukáš Stračina,

Miriám Šrámeková

Všetky práva vyhradené.

ISBN 978-80-973528-3-7 (PDF)

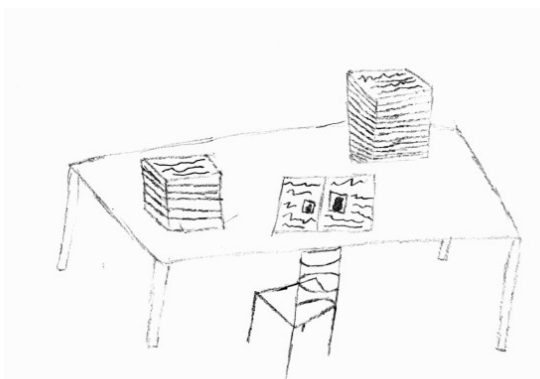
OBSAH

Rozprávky O.Henryho	5
Dary troch kráľov	7
Skutočná náprava	24
Novinový príbeh	43
Láska zaneprázdneného makléra	57

Rozprávky O. Henryho

Rozprávky pre dospelých by sa mohli začínať takto:

V New Yorku žili štyri milióny ľudí. Niektorí boli šťastní, iní nešťastní, ďalší smutní, iní veselí. Žili tu ľudia, ktorí hľadali lásku, aj tí, ktorí ju našli... a toto sú príbehy niekoľkých z nich. Takéto rozprávky písal O.Henry.

O.Henry (vlastným menom William Sydney Porter) bol americký spisovateľ, z konca 19. a začiatku 20.storočia,

ktorý písal o problémoch a radoostiach obyčajných ľudí. Kým jeden slávny autor napísal, že v štvormiliónovom New Yorku je asi štyristo ľudí, ktorých by ste mali poznať. O. Henry tvrdil, že v meste sú štyri milióny zaujímavých obyvateľov. Či už sú to mladí ľudia, ktorí sa trápia, za čo kúpiť druhému vianočný darček, alebo podnikateľ, ktorý nemá na nič čas, alebo dievčatá, ktoré chcú byť krajšie, ako ich spolužiačky. Toto sú príbehy, ktoré vás pobavia dodnes.

Prečítajte si najkrajšie poviedky O. Henryho, ktoré uchvátili srdcia niekoľkých generácií.

Dary troch kráľov

Dolár a osemdesiatsedem centov, to bolo všetko. Z toho bolo šesťdesiat centov v drobných. Drobné usporené jeden po druhom, po dlhom natáňovaní sa so zeleninárom, mäsiarom, alebo v obchode s potravinami. Della to prepočítala trikrát. Jeden dolár a osemdesiat sedem centov. A zajtra sú Vianoce.

Nedalo sa robiť nič, iba si sadnúť na ošúchaný malý gauč a plakať. Čo nás privádza k morálnemu ponaučeniu, že život sa skladá zo smiechu, slz a smrkania, pričom najviac je toho posledného.

Zatiaľ, čo sa pani domu čoraz viac poddávala plaču, my sa pozrieme na ich domov. Bol to byt zariadený za osem dolárov týždenne. Dost' biedny opis, ale veľmi niet čo opisovať.

Vo vestibule na prízemí bola schránka do ktorej nechodili žiadne listy a elektrický zvonček, ktorý by nijaký smrteľník neprinútil k zvoneniu. K nemu patril nápis s menom *James Dillingham Young*.

Dillingham žiarilo počas predchádzajúcich období prosperity, keď jeho nositeľ zarobil 30 dolárov týždenne. Teraz, keď sa jeho príjem zmenšil na 20 dolárov, sa nápis začal strácať, akoby sa chceli stiahnuť do písmena D. Ale kedykoľvek James Dillingham Young prišiel do svojho bytu na poschodí, nepočul iné meno ako "Jim". V byte ho srdečne objala pani Youngová, ktorú už poznáme pod menom Della. Toto všetko je veľmi dobré.

Della doplakala a začala si nanášať na tvár púder. Stála pri okne a pozerala sa von na sivú mačku, ktorá sa prechádzala po šedivom plote. Zajtra sú vianoce, a mala iba dolár osemdesiatsedem, za ktoré chcela kúpiť Jimovi darček. Počas posledných štyroch mesiacov šetrila každý halier, a toto bol výsledok. S dvadsiatimi dolármi týždenne človek ďaleko nedobehne. Výdavky boli vyššie, ako predpokladala. Výdavky sú vždy vyššie, ako predpokladáte. Iba dolár osemdesiatsedem na darček pre Jima. Jej Jima. Strávila mnoho šťastných hodín pri plánovaní toho, aký krásny dar mu kúpi. Niečo pekné, vzácne a originálne – niečo čo by sa trochu priblížilo tomu, aby to bolo hodné Jima.

Medzi oknami izby bolo zrkadlo. Možno ste už videli takéto zrkadlá v lacných bytoch. Veľmi chudý a pohyblivý človek sa na seba môže pozerat' v dlhých pruhoch skla a získať tak pomerne dobrý prehľad o svojom výzore. Štíhla Della toto umenie ovládala dokonale.

Zrazu sa odvrátila od okna a postavila pred zrkadlo. Oči jej zažiarili, ale tvár stratila za dvadsať sekúnd farbu. Rýchlo si rozpustila vlasy a nechala ich padnúť v celej ich dĺžke.

V domácnosti Youngovcov boli dve veci, na ktoré boli obaja neskutočne hrdí. Jednou z nich boli Jimove zlaté hodinky, ktoré predtým patrili jeho otcovi a starému otcovi. Druhou boli Delline vlasy. Ak by v byte oproti bývala kráľovná zo Sáby, Della by si ich sušila tak, že by viseli von z okna a tak by zahanbila klenoty a dary jej veľičenstva. A ak by kráľ Šalamún bol domovníkom a všetky poklady by mal uskladnené v pivniciach, Jim by vytiahol svoje hodinky vždy, keď by prechádzal okolo neho, len aby videl, ako si slávny kráľ trhá bradu od závisti.

A tak si Della rozpustila svoje krásne vlasy, a tie padali a vlnili sa ako prúdy hnedej vody. Mala ich pod kolená a takmer ju obliekli do rúcha. Rýchlo a nervózne si ich znovu upravila. Po minúte váhania zastala a na zošlý červený koberec dopadlo niekoľko sĺz.

Obliekla si svoj starý hnedý kabát a nasadila si starý hnedý klobúk. Sukňa sa zvrtila a so zábleskom v očiach sa Della rozbehla dolu schodmi na ulicu.

Zastala pri nápise: *Madam Sofronie: Vlasy všetkého druhu a kvality*. Stačil okamih a Della bežala hore. Madam bola veľká, príliš bledá a chladná, a sotva vyzerala ako svätá žena, ktorej meno nosila.